

Валентин а Петрівна Сторожук

поетеса, прозаїк,
дитяча письменниця,
фольклористка,
краєзнавець

Народилася 28 березня
1996 року в с. Білашки,
Вінницької області в
селянській родині.
Навчалася в Білашківській
восьмирічній школі.
Закінчила з відзнакою
бухгалтерський відділ
Вінницького технікуму
громадського харчування
(1984) та філологічний
факультет Вінницького
державного
педінституту ім. М.
Островського(1988)

Вірші пише з-за шкільної парти, друкується з 1980 року. Авторка понад 10 книг поезій та прози; упорядник багатьох публікацій; редактор, автор передмови чи післямови трьох десятків поетичних, прозових, мистецьких та наукових видань.

Творчість Валентини Сторожук учитель-новатори області вивчають на уроках української літератури. Її вірші поклали на музику композитори Станіслав Городинський, Ральф Мархлевський, Василь Папаїка, Ольга Янушкевич, Володимир Косенко, Дмитро Шевчук, Василь Остапенко.

Казка «Рукавичка» увійшла до компакт-диска «З ведмедиком Клаптиком до школи: Навчально-пізнавальна програма для дітей дошкільного віку», випущеного фірмою «МЕД» у 2007 р. та до однойменного збірника (МПП «МЕД», 2008).

У своєму рідному селі Білашки Сторожук В. П. записала близько 500 прислів'їв і приказок, понад 200 повір'їв, весільний обряд, близько 300 пісень, 70 з яких вийшли окремим збірником «Червона калина, листячко зелене» 1992.

Член Національної спілки письменників України (1998) (належить до Вінницької обласної організації) та Національної спілки

Поетичні збірки:

- «Без тижня рік» ([1990](#));
- «Пам'ять Шипшини» ([1999](#));
- «Дивина» ([2002](#));
- «Сонцепоклонник: поетичний вінок [М. Коцюбинському](#)» ([2002](#));
- «Третя Пречиста» ([2005](#));
- «Зелена Неділя» ([2006](#));
- «Голос трави» ([2010](#)).

Роман:
«Чорна
черешня»
(2011).

Валентина СТОРОЖУК

КНИГИ ДЛЯ дітей:

- «Рукавичка: стара казка на новий лад» ([2005](#));
- «Сосонка» ([2006](#));
- «Рятівник» ([2009](#)).

Поезії Валентини Сторожук увійшли до антологій «Стоголосся: Поетична антологія Вінниччини ХХ століття» ([2002](#)), «Книга про матір: Українська поезія ХІХ-ХХІ століть» ([2003](#)), «Квіт подільського слова: Антологія творів сучасних поетів Вінниччини» ([2006](#), [2010](#)), «Краса України» ([2006](#)), хрестоматії з літератури рідного краю «Подільські криниці. Випуск третій» ([2006](#)), альманахів «Подільське перевесло» ([2008](#), [2009](#)), «Собор» (2008), «Подільські

Нагороди і почесні звання

- Заслужений працівник культури України (2006).
- Лауреат вінницької обласної молодіжної премії ім. М. Трублаїні (1989),
- Лауреат всеукраїнських літературних премій:
 - ім. Михайла Коцюбинського (2000)
 - ім. Є. Гуцала (2002)
 - «Благовіст» (2006)
 - літературно-мистецької ім. Марка Вовчка (2007)
 - ім. М. Стельмаха журналу «Вінницький край» (2010)
 - літературної премії ім. А. Бортняка (2013).

- Âííà áóëà, íàíîâ áíãëíÿ, äàðíà, ³ç ï³ñíàð ðíàëèèàñü ìà àóñòàð. Èàçàèè èðäè: «ßé îçâàòüñÿ
 Ñàííà - òí ÿíáíèè çíâéàðòü â íàááñàð». Âñü äáíü ñí³âàèà - á³ëÿ ìà÷³ áðàíó³, ãíâóð÷è
 áóñÿòèè ³ éóðáé. Âèâíà÷èè ìàéíàððà ó òíð-èàíó³, âò³ðàèèñü ìèíèàèò³ - ìàø Ìðòáé. Âííà
 æ ñíá³ íà ìðíòí òàè ñí³âàèà! Íàííà âèèàèè äóø ç øèàðàèó³ é òáíá³òèèè øíâèàèè
 íâíðàèè... ßé³ ï³ñí³ ìðàääáí³ òà ò³èð³! Ä³ñòàèèñÿ ç é àíèÿ íàáàèèääííà - àí ðàòíàí³â
 çàáðàèè àñð ð³áíð. Òà ÷íðíó òóñòèó çíÿø, çíâó Ñàííà ðàá³èà ñííð ³ íííó áíð.
 Ç³òðàèè: «ßé ìâ÷àòèò - òí òð³ñíó, çàäóðàòü àñ³ ãðèçíòè ³ æàè³... Èíèè ìèíóñÿ,
 íàððíóñü ó ì³ñíð, ùíà çàèèøèèñü â ð³áííó ñàè³». ² ìèè èá³òóâàèè àèáíà ìàð³ñòü ìà
 ääðáá³ òíèèèðííó ðÿñíí³, íàííà àíáíð, áíÿèñü Ñàííè ñòàð³ñòü, òâíðíàè èðò³ íàíèàèè
 ä³. Òà ìàä³éøèà àííòà òðàääííà, ñíèèàèí òñà, ìâ èíèè ìí àíá³. Òàì, äá ñí³âàèè èàðíèèà
 Ñàííà, ñüíáíáí³ - èàðàíèè é ä³-â³-ä³. ² æ³íèà àíð³èàèè àñ³ çóðàèèüü: «Ïÿ ìðáñòü,
 èðäè, ã³ðà à³à çàðàç!» Âííè èðòòèèè á³ëÿ ñèðíí³ ìàèüòáì, èð³çü çóáè àèóòí òá³èàèè -
 ìàðàç. À ùí àæá íàáíèóá³ ò³ «áñòðàèè», ùí èíð÷èòüñÿ ï³à íèð àæ ï³áñàèà!
 Õðáñòèèèñü Ñàííà: «Íé, íàìà⁰ ðààè!..» Ç èèü ç÷íðí³èà, àííàèèà ³ çèÿèè. Â ñàè³
 ñí³âà÷èà à³ä³éøèà ìñòáíÿ, ï³ñáíü ç ñíáíð àçÿø è³èüèàñíò, àííí æ ÷óæèð àíðèè⁰ àí
 ñá³òáíÿ, áí ã³ðà áàçàóòíáí³ñòü çà ìñíò. ² ò³èüèè ìòàøèà ÷àð³áíà èðèèàòà, ùí íàá³áíí
 çá³àè³ëÿ àçÿèñü, è³òàèè ò³èèè òèæääíü ç òàòè â òàòó, ³ ç é ìññðàè àíâíðèèè - çàñü.
 «Ïí Ñàííèà äóøà, - áààè øáíòàèè, - à³äðíàèèè íà òí÷à çà ìð³á. - ç ï³ñí³ àí ñàðüü
 ìðííàèèè, ð à ò³, ÿè³ òáíàð, - èèøá àèÿ ì³ã».

РИМИ

Люблю добірні спілі рими.
Не тільки власні - в інших теж.
Бо рими - справжні пілігрими:
знайдеш - за світом тільки стеж.
Рятуюсь ними, коли відчай,
але не граюсь жартома.
Жіноча рима й чоловіча.
На жаль, дитячої нема.
А часом втрапить дактилічна,
як рибка золота - у сак...
Вони - як снігурі у січні,
веселки обрус в небесах.

Пишу, коли немає стриму
думкам - розвесненим струмкам,
але дешевому екстриму
їх на поталу не віддам.
Не всидить рима за дверима,
у клітці з дзеркальцем - тим більш:
у неї - тяга незборима
до пущ і неозорих піль.
Натхнення мить неповторима,
за нею - піт і сіль безсонь.
Хтось під вікно прийшов... То рима
пуска метеликів з долонь.